Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

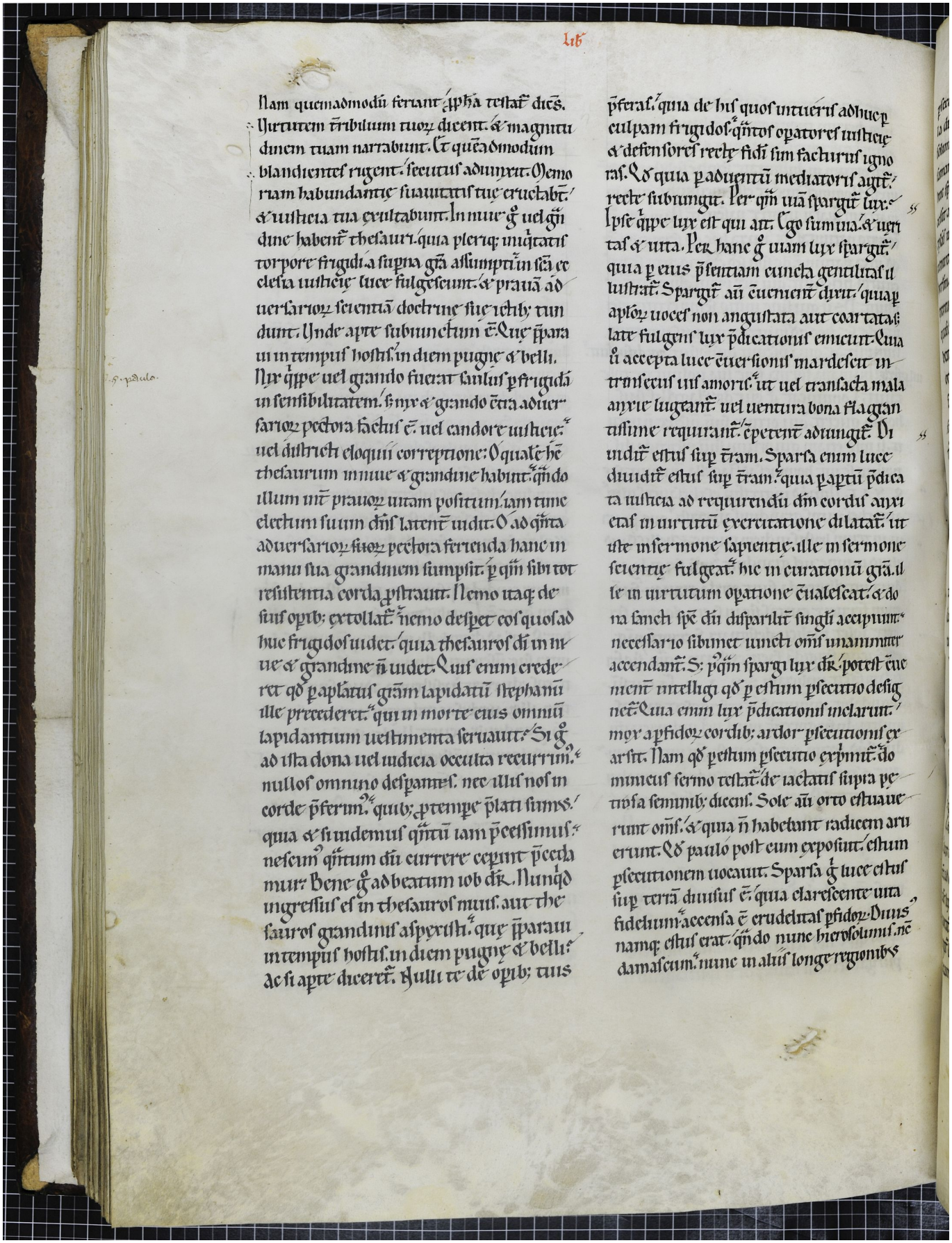

Nam quemadmodũ ferant ꝓpha testat dicẽs.
Virtutem tribulium tuoꝝ dicent. & magnitudinem tuam narrabunt. Et quẽadmodum blanchientes rugent. secutus adiunxit. Memoriam habundantiꝗ suauitatis tuę eructabũt. & iustitia tua exultabunt. In nuce g̃ uel gĩdine habent thesauri. quia plerq; mag̃tatis corpore frigidi. a supna gr̃a assumpti. in sĕ ecclesia iustitiꝗ luce fulgescunt. & prauã aduersariorꝝ sententã doctrinę suę rebellĩ tundunt. Vnde apte subiunctum ẽ. Quę ꝓparauit in tempus hostis. in diem pugnę & belli.
Nix q̃ppe uel grando fuerat sanctus p frigidã in sensibilitatem. s nix & grando ẽra aduersariorꝝ pectora tactus ẽ. uel candore iustitię. uel districtę eloquii correptione: Quale bẽ thesaurum in nuce & grandine habunt. q̃n do illum int̃ prauoꝝ uitam positum. iam tunc electum suum dñs latent̃ tudit. Q ad q̃nta aduersariorꝝ suoꝝ pectora ferienda hanc in manu sua grandinem sumpsit. p q̃n sibi tot resistentia corda pstrauit. Nemo itaq; de suis opib; extollat̃. nemo despect eos quos ad huc frigidos uidet. quia thesauros dĩ in nuce & grandine ñ uidet. Quis enim crederet qd̃ p aplatus grãm lapidatũ stephanũ ille precederet. qui in morte eius omniũ lapidantium uestimenta seruauit. Si g̃ ad ista dona uel iudicia occulta recurrim. nullos omnino despamus. nec illos nos in corde pferim. quib; ꝓtempe plati sumus. quia & si iudemus q̃ntũ iam pcessimus. nescim q̃ntum dũ currere cepimus pcedamus. Bene g̃ ad beatum iob dr̃. Nunq̃d ingressus es in thesauros nuis. aut thesauros grandinis aspexisti. quę ꝓparauit in tempus hostis. in diem pugnę & belli. ac si apte dicerẽt. Nulli te de opib; tuis pferas. quia de his quos intueris adhuc p culpam frigidos. q̃ntos opatores iustitię & defensores recte fidĩ sim facturus ignoras. Qd̃ quia p aduentũ mediatoris agnit. recte subiungit. Per q̃n uia spargit̃ lux. Ipse q̃ppe lux est qui ait. Ego sum uia. & ueritas & uita. Per hanc g̃ uiam lux spargit̃. quia p eius p̃sentiam cuncta gentilitas illustrat̃. Spargit̃ aũ eueniente dñi. quia p aplorꝝ uocesnon angustata aut coartata. late fulgens lux p̃dicationis emicuit. Cuiũ accepta luce eueniente mardescit in transeuntis amoris. ut uel transacta mala anxie lugant̃. uel uentura bona flagrantissime requirant̃. & petent̃ adiungit̃. Vi undit̃ estus sup tram. Sparsa enim luce diuidit̃ estus sup tram. quia p aptũ p̃dicata iustitia ad requirendũ dñm cordis anxietas in uirtutũ exercitatione dilatat̃. ut iste in sermone sapientię. ille in sermone scientię fulgeat̃. hic in curationũ grã. ille in uirtutum opatione ẽualescat. & dona sanctis spĩ dũ disparilit̃ singli accipiunt. necessario sibimet iuncti omnis unam mater accendant̃. S: p q̃n spargi lux dr̃. potest ẽuenient̃ intelligi qd̃ p estum p̃secutio designat̃. Quia enim lux p̃dicationis in clarum. mox a pfidorꝝ cordib; ardor p̃secutionis exarsit. Nam qd̃ pestum p̃secutio exp̃mit̃ dominicus sermo testat̃. de iactatis supra petrosa seminib; dicens. Sole aũ orto estuauerunt omnis. & quia ñ habebant radicem aruerunt. Qd̃ paulo post eum exposuit. estum p̃secutionem uocauit. Sparsa g̃ luce estus sup terrã diuisus ẽ. quia clarescente uita fidelium accensa ẽ crudelitas pfidorꝝ. Diuisus namq; estus erat. q̃n do nunc hierosolumis. nec damascum. nunc in alis longe regionibus

s. paulo.